

Research Paper

Strategic Narrative of U.S. Digital Diplomacy against China in the COVID-19 Pandemic

Ali Omidi^{1,*}, Saeedeh Moradifar²

¹ Associate Professor, Department of Political Science, University of Isfahan, Isfahan, Iran

² PhD in International Relations, Department of Political Science, University of Isfahan, Isfahan, Iran

Received: 15 February 2021, Accepted: 14 June 2021

© University of Tehran

Abstract

The onset of the pandemic of coronavirus disease 2019 (COVID-19) has weakened traditional diplomacy in the field of international relations. As a result, interest in digital diplomacy and the activities in cyberspace have been growing by a multitude of administrative departments across government agencies in the world. The United States Department of State (U.S. DOS) has also become more prominent in digital diplomacy in the midst of the coronavirus pandemic by constructing strategic narratives against China. A key objective of this study is to explore the content and main reasons for narrative against China by using MAXQDA10 software package which is suitable for qualitative data analysis. A three-step coding is used to collect data in the content of Twitter, Instagram and YouTube accounts and channels of the U.S. Department of State to manipulate perceptions of the danger that China poses.

The questions raised in this research are as follows: 1- With the advent of the Covid-19 pandemic, how does the U.S. State Department express its goals and aspirations in the international system related to attitude of the U.S. toward China by constructing strategic narratives? 2- Why is the United States promoting these narratives? After studying the three U.S. DOS accounts, it became clear that the main US foreign policy agency was attempting to highlight two strategic narratives: a) The right conduct of the United States in foreign and domestic policy and b) the wrong conduct of China in foreign and domestic policy. In the strategic narrative of the morally good or correct foreign and domestic policy behavior of the U.S., two genres were extracted (the savior of the world during the COVID-19 pandemic, the responsible state confronting China's misguided policies). In the strategic narrative of the China's wrong foreign and domestic policy

* Corresponding Author Email: aliomidi@ase.ui.ac.ir

behavior, two other genres were observed (China acting as a non-transparent and irresponsible government in this outbreak, an authoritarian state at home and an aggressive power abroad). Clearly, the U.S. government portrays China as a threat to its hegemony, and has taken advantage of the international community's interest in the origins of the coronavirus pandemic to promote its anti-China agenda.

In order to understand the importance of communication in international relations, the authors have used the theories of image and strategic narrative. Image theory shows the perception of politicians and other actors of each other on any subject. Image theory is appropriate for the analysis of the nature of relationships in interactive contexts, because it enables an actor to define and understand one's self-image and the image of others. Strategic narrative is also a means by which governments can express their interests, values and aspirations. Strategic narratives are a tool for political actors through which they can change the discourse space, manage expectations, and expand their influence.

This is a qualitative study using content analysis method to show the hidden meaning of texts in the digital content of the U.S. State Department social media accounts. Accordingly, 247 tweets, 80 Instagram posts and 27 short videos from YouTube from the early days of the outbreak of COVID-19 in March to mid-August 2020 were selected. A total of 354 contents of the State Department's digital activity related to COVID-19 and China's performance were systematically and randomly identified; then they were selected, translated into Persian, and analyzed. The analysis process consists of the three coding steps that are specified using the Maxqda10 software: 1- The first stage is the description stage, and is related to the formal features of the text, such as words and text structures. 2- The second stage deals with interpretation, and is a combination of the contents of the text and the mentality of the interpreter. Mentality here refers to the background knowledge that the interpreter uses in interpreting the text, which leads to the linguistic formation of genres. 3- The third stage is the explanation stage, and describes the relationship between social events (interactions) with social structures that affect or are affected by these events. At this stage, narratives are formed.

By studying these three social media accounts, it can be seen that the U.S. State Department is trying to highlight two strategic narratives; the right behavior of the United States in foreign and domestic policy and the wrong behavior of China in foreign and domestic policy during the coronavirus pandemic. The U.S. State Department has highlighted four genres (four images). The self-image of Washington as the savior of the world in the pandemic era is highlighted, in contrast to China's misguided policies. In general, the use of social media platforms such as Twitter by the U.S. Department of State is expected to grow in order to reach foreign audiences with the aim of achieving U.S. foreign policy goals. In the case of China, the U.S. goal has been to justify itself and discredit China during the current outbreak of COVID-19. Thus, two images have been constructed: a non-transparent and irresponsible Chinese government, an authoritarian state at home and aggressive outside. The U.S. government sees China as a threat to

its hegemony. For this reason, the United States has somewhat sought to tarnish China's image by narrating it negatively on social media.

Keyword: Digital Diplomacy, Strategic Narrative, Social Media, Covid-19 Pandemic, US-China Relations

Declaration of conflicting interests

The authors declared no potential conflicts of interest with respect to the research, authorship, and/or publication of this article.

Funding

The authors received no financial support for the research, authorship, and/or publication of this article.

References

- Adesina, Olubukola. S. (2017) "Foreign Policy in an Era of Digital Diplomacy," *Cogent Social Sciences* 3, 1: 1-13, <DOI: 10.1080/23311886.2017.1297175>.
- Alexander, Michele. G.; Shana Levin, and P. J. Henry. (2005) "Image Theory, Social Identity, and Social Dominance: Structural Characteristics and Individual Motives Underlying International Images," *Political Psychology* 26, 1: 27-45. Available at: http://www.euophd.net/sites/default/files/international_labs/14_thinternationallab/alexander_levin_henry.pdf (Accessed 27 August 2020).
- Antoniades, Andreas; Alister Miskimmon, and Ben O'Loughlin. (2010) "Great Power Politics and Strategic Narratives," *Working Paper No. 7*, Center for Global Political Economy, University of Sussex, <DOI:10.4324/9781315770734>.
- Council on Foreign Relations. (2020) "U.S. Relations with China 1949-2020," CFR (*CFR.org*). Available at: <https://www.cfr.org/timeline/us-relations-china> (Accessed 12 September 2020).
- Duncombe, Constance. (2019) "Digital Diplomacy: Emotion and Identity in the Public Realm," *Hague Journal of Diplomacy* 14, 1-2: 102-116, <DOI: 10.1163/1871191X-14101016>.
- Fairclough, Norman. (2000) *Critical Discourse Analysis*, trans. Fatemeh Shayesteh Piran, *et al.* Tehran: The Center for Media Studies and Research. [in Persian]
- Haass, Richard. (2020. May) "A Cold War with China Would Be a Mistake," *Wall Street Journal*. Available at: <https://www.wsj.com/articles/dont-start-a-new-cold-war-with-china-11588860761> (Accessed 27 August 2020).
- Hocking, Brian; and Jan Melissen. (2015) *Diplomacy in the Digital Age*. Clingendael, Netherlands Institute of International Relations. Available at: [https://www.clingendael.org/sites/default/files/2016-02/Digital Diplomacy-in the Digital%20Age Clingendael July 2015.pdf](https://www.clingendael.org/sites/default/files/2016-02/Digital%20Diplomacy-in%20the%20Digital%20Age%20Clingendael%20July%202015.pdf) (Accessed 27 August 2020).

- Holsti, Ole. R. (1962) "The Belief System and National Images: A Case Study," *Journal of Conflict Resolution* 6, 3: 244-252, <DOI: 10.1177/002200276200600306>.
- Kampf, Ronit; Ilan Manor, and Elad Segev. (2015) "Digital Diplomacy 2.0? A Cross-National Comparison of Public Engagement in Facebook and Twitter," *Hague Journal of Diplomacy* 10, 4: 331-362, <DOI: 10.1163/1871191X-12341318>.
- Kristof, Nicholas. (2020) "China's Man in Washington, Named Trump," *New York Times*. Available at: <https://www.nytimes.com/2020/06/20/opinion/sunday/trump-china-john-bolton-book.html> (Accessed 27 August 2020).
- Manor, Ilan. (2019) *The Digitalisation of Public Diplomacy*. New York: Palgrave McMillan.
- Manor, Ilan. (2018) "The Digitalization of Diplomacy: Toward Clarification of a Fractured Terminology," *Oxford Digital Diplomacy Research Group Working Paper 2*: 1-20, <DOI: 10.13140/RG.2.2.31199.36004>.
- Manor, Ilan; and James Pamment. (2019) "Towards Prestige Mobility? Diplomatic Prestige and Digital Diplomacy," *Cambridge Review of International Affairs* 32, 2: 93-131, <DOI: 10.1080/09557571.2019.1577801>.
- Miskimmon, Alister; and Ben O'Loughlin. (2020) "The Visual Politics of the 2015 Iran Deal: Narrative, Image and Verification," *Cambridge Review of International Affairs*, 1-21, <DOI: 10.1080/09557571.2020.1813087>.
- Miskimmon, Alister; Ben O'loughlin, and Laura Roselle. (2018) "Strategic Narrative: 21st Century Diplomatic Statecraft," *Revista Mexicana de Política Exterior* 113: 1-19. Available at: https://pureadmin.qub.ac.uk/nws/nportalfiles/portal/156934902/MiskimmonOLoughlin_Roselle_Strategic_Narrative_21st_Century_Statecraft_2018.pdf (Accessed 27 August 2020).
- . (2017) *Forging the World: Strategic Narratives and International Relations*. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.
- . (2014) *Strategic Narratives: Communication Power and the New World Order*. London and New York: Routledge.
- Moshirzadeh, Homeira. (2018) *Theoretical Foundations of Foreign Policy Explanation and Analysis*. Tehran: Samt. [in Persian]
- Natarajan, Kalathmika. (2014) "Digital Public Diplomacy and a Strategic Narrative for India," *Strategic Analysis* 38, 1: 91-106, <DOI: 10.1080/09700161.2014.863478>.
- Pamment, James. (2014) "The Mediatization of Diplomacy," *Hague Journal of Diplomacy* 9, 3: 253-280, <DOI: 10.1163/1871191X-12341279>.
- Pesta, Bryan. J.; Darrin S. Kass, and Kenneth J. Dunegan. (2005) "Image Theory and the Appraisal of Employee Performance: To Screen or not to Screen?" *Journal of Business and Psychology* 19, 3: 341-360, <DOI: 10.1007/s10869-004-2232-0>.
- Presta, Jenna. (2020, May 4). "Battle of Narratives: A Case Study of Abkhazia and South Ossetia," in *Strategic Narratives of Public*

- Diplomacy, George Washington University Blogs (*blogs.gwu.edu*). Available at: <https://cpb-us-e1.wpmucdn.com/blogs.gwu.edu/dist/9/2146/files/2020/04/JennaFinal-Paper-2.pdf> (Accessed 9 May 2020).
- Riordan, Shaun. (2016, May 12) "Cyber Diplomacy vs. Digital Diplomacy: A Terminological Distinction," University of Southern California (USC), Center on Public Diplomacy (CPD) Blog (*uscpublicdiplomacy.org*). Available at: <https://uscpublicdiplomacy.org/blog/cyber-diplomacy-vs-digital-diplomacy-terminological-distinction> (Accessed 27 August 2020).
- Roselle, Laura; Alister Miskimmon, and O'loughlin, Ben. (2014) "Strategic Narrative: A New Means to Understand Soft Power," *Media, War & Conflict* 7, 1: 70-84, <DOI: 10.1177/1750635213516696>.
- Ryzhova, Anna. (2019) *Strategic Narratives and Public Diplomacy in the Russian News Media Portrayal of Sweden: Case of Russia Today*, a Master Thesis in Global Studies, University of Gothenburg, Sweden. Available at: <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/61722> (Accessed 27 August 2020).
- Sandre, Andrea. (2012, August 4) "Twiplomacy is Bringing Diplomacy Back to Relevancy," *Diplo*. Available at: <https://www.diplomacy.edu/blog/twiplomacy-bringing-diplomacy-back-relevancy> (Accessed 8 October 2018).
- Scheel, Niklas. (2017) *Perceptions and Decisions: A Field-Study on Foreign-Policy in Iraqi Kurdistan*, a Master's Thesis in Political Science, Lunds University, Sweden. Available at: <https://lup.lub.lu.se/student-papers/search/publication/8923204> (Accessed 2 May 2020).
- Schmitt, Olivier. (2018) "When are Strategic Narratives Effective? The Shaping of Political Discourse through the Interaction between Political Myths and Strategic Narratives," *Contemporary Security Policy* 39, 4: 1-27, <DOI: 10.1080/13523260.2018.1448925>.
- Sotiriu, Sabrina. (2015) "Digital Diplomacy: Between Promises and Reality," in Corneliu Bjola and Marcus Holmes, eds. *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. New York: Routledge.
- Su, Shumin; and Mark Xu. (2015) "Twitplomacy: Social Media as a New Platform for Development of Public Diplomacy," *International Journal of E-Politics* 6, 1: 16-29, <DOI: 10.4018/IJEP.2015010102>.
- Twiplomacy Study. (2017, May 31) "Twiplomacy Study," Twiplomacy Study (*twiplomacy.com*). Available at: <https://twiplomacy.com/blog/twiplomacy-study-2017/> (Accessed 22 October 2018).
- Twiplomacy Study. (2020, April) "World Leaders on Facebook 2020," Twiplomacy Study (*twiplomacy.com*). Available at: <https://twiplomacy.com/blog/world-leaders-on-facebook-2020> (Accessed 28 October 2018).
- Verrekia, Bridget. (2017, Spring). "Digital Diplomacy and Its Effect on International Relations," Independent Study Project (ISP) Collection 2596: 1-32. Available at: https://digitalcollections.sit.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3619&context=isp_collection (Accessed 27 August 2020).
- Walt, Stephen. (2020, June) "Everyone Misunderstands the Reason for the U.S.-China Cold War," *Foreign Policy*. Available at:

<https://foreignpolicy.com/2020/06/30/china-united-states-new-cold-war-foreign-policy> (Accessed 15 July 2020) .

Wilkinson, Cai. (2015) “The Unsaid and Unseen: on Hearing Silences and Seeing Invisibilities in Strategic Narratives,” *Critical Studies on Security* 3, 3: 338-340, <DOI: 10.1080/21624887.2015.1103020>.

Zhu, Zhiqun. (2019, June) “The Growing U.S.-China Conflict: Why, and Now What?” *National Interest*. Available at: <https://nationalinterest.org/feature/growing-us-china-conflict-why-and-now-what-61227> (Accessed 7 June 2020).

This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC-BY) license.

روایت راهبردی دیپلماسی دیجیتال امریکا علیه چین در پاندمی کرونا

علی امیدی^{۱*}، سعیده مرادی^۲

^۱ دانشیار، روابط بین‌الملل، گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان

^۲ دانش‌آموخته دکترا، روابط بین‌الملل، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان

چکیده

با شیوع کووید-۱۹ روابط دیپلماتیک دولت‌ها به چالش کشیده شد، اما با استفاده از این وضعیت دولت امریکا درصدد بهره‌برداری از دیپلماسی دیجیتال علیه چین برای ساخت روایت‌های راهبردی، و بیان هویت و تصاویر خود و دیگری در نظام بین‌الملل برآمده است. در این پژوهش تلاش شد تا به پرسش‌های زیر پاسخ داده شود: ۱. چگونه وزارت خارجه امریکا در پی اوج‌گیری بحران جهانی پاندمی کووید-۱۹ با ساخت روایت‌های راهبردی، اهداف و سیاست‌های خود را در نظام بین‌الملل علیه چین بیان می‌کند؟ ۲. دلایل مهم این نهاد دولتی امریکا برای تولید و رواج این روایت‌ها چیست؟ در فرضیه پژوهشی استدلال می‌شود که افزایش محبوبیت رسانه‌های اجتماعی در جهان در دوران پاندمی کووید-۱۹ به افزایش اهمیت دیپلماسی دیجیتالی به‌عنوان ابزار سیاست خارجی امریکا برای تولید روایت‌های راهبردی در تقابل با چین منجر شده است. با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی، معانی پنهان محتوای سه رسانه اجتماعی توئیتر، اینستاگرام و یوتیوب وزارت خارجه امریکا نشان داده می‌شود. برجسته‌سازی دو روایت راهبردی را می‌توان نام برد: رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، و رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی. در روایت راهبردی رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، دو ژانر (منجی جهان در همه‌گیری کووید-۱۹، مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین به‌عنوان تهدیدکننده امنیت) نشان داده شد. در عین حال در روایت راهبردی رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی هم دو ژانر دیگر (دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در قبال کووید-۱۹، اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج) مشخص شد.

واژگان کلیدی: دیپلماسی دیجیتال، روایت راهبردی، رسانه‌های اجتماعی، همه‌گیری کرونا، روابط امریکا-چین

* نویسنده مسئول، رایانامه: aliomidi@ase.ui.ac.ir

تاریخ دریافت: ۲۷ بهمن ۱۳۹۹، تاریخ تصویب: ۲۴ خرداد ۱۴۰۰

۱. مقدمه

یکی از راه‌های پیشبرد اهداف سیاست خارجی، ایجاد روایت راهبردی^۱ است. این اصطلاح از دو کلمه روایت و راهبردی تشکیل شده است. در متون سیاسی، راهبردی به شناسایی اهداف مهم سیاسی و برنامه‌ریزی‌های بلندمدت کشورها برای رسیدن به آن اهداف دلالت می‌کند. در متون ادبی، قصه در کنار گفتمان روایی، دو بخش اصلی یک روایت به‌شمار می‌رود. قصه ترتیب زمانی رخدادهایی است که شخصیت‌های قصه با آن‌ها سروکار دارند. گفتمان روایی همان قصه‌ی روایت‌شده است؛ به عبارت دیگر شیوه‌ای را که قصه در یک روایت خاص بازگو می‌شود؛ برای اثرگذاری اغلب باید دراماتیک باشد. دولت‌ها و رهبران‌شان در تصویرسازی از خود و دیگران بسان قصه نویسان عمل می‌کنند: قصه‌ای که برای مخاطبان جذاب و الهام‌بخش باشد، آن‌ها را به وجد بیاورد و مختصر و اثرگذار باشد. قصه‌ای که بازنمایی خوب از خود و بازنمایی منفی از طرف مقابل در ذهن مخاطب ایجاد کند.

با گسترش کووید-۱۹ بسیاری از وزارتخانه‌ها، سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌ها مشغول ساختن یا به‌روزرسانی حساب‌ها (اکانت‌ها)ی در رسانه‌های اجتماعی شدند تا در کنار اعلام فوریت‌های مبارزه با کووید-۱۹، روایت‌های خود را هم برای عموم مخاطبان به تصویر بکشند. این در حالی است که کاربران رسانه‌های اجتماعی به‌دنبال راهنمایی برخط (آنلاین) رهبران خود هستند. میلیون‌ها نفر برای یافتن پاسخ، مشاوره و پشتیبانی به سراغ رسانه‌های اجتماعی می‌روند. این موضوع سبب افزایش دنبال‌کننده‌های حساب‌های رسمی رسانه‌های اجتماعی وزارتخانه‌ها، سفارتخانه‌ها و رهبران جهان شده است (Twiplomacy Study, 2020). این حجم از رجوع به رسانه‌های اجتماعی موجب شد تا وزارت خارجه آمریکا، از قدرت دیپلماسی دیجیتال خود برای بسط روایت راهبردی خود به‌منظور تصویرسازی و اثرگذاری بر اذهان و افکار شهروندان سایر کشورها استفاده کند. از جمله این روایت‌ها می‌توان به رفتار آمریکا در قبال چین و ایجاد تصویر و رفتار ملی مثبت از خود و تصویر و رفتار منفی از چین اشاره کرد.

روابط چین و آمریکا از مدت‌ها پیش از شیوع بیماری کووید-۱۹، رو به وخامت بوده و این پاندمی نیز تنش‌های میان این دو کشور بزرگ دنیا را تشدید کرده است. حتی برخی تحلیل‌گران بر این باور بودند که احساسات ضدچین، موضوع^۲ اولیه تلاش ترامپ برای تثبیت جایگاه خود در کاخ سفید در انتخابات ۲۰۲۰ بود، آن هم در شرایطی که جایگزین کارآمدی وجود نداشت (Kristof, 2020). وی برای تثبیت موقعیت خود فرصت استفاده از دیپلماسی

1. Strategic Narrative
2. Theme

دیجیتال را غنیمت شمرد؛ زیرا به دلیل شیوع این پاندمی تمام کشورهای بزرگ و کوچک، فقیر و ثروتمند وارد فضای دیجیتال شده‌اند، یا سعی در تقویت این فضا داشته و دارند. در نتیجه، امریکا با استفاده از دیپلماسی دیجیتال و رواج روایت‌های راهبردی خود در این همه‌گیری، سعی در تصویرسازی منفی برای بدنامی چین و اثرگذاری بر اذهان عمومی مردم امریکا و منحرف کردن مخاطبان جهان علیه چین داشته است.

دیپلماسی دیجیتال در چارچوب تصویرسازی و ابزار روایت راهبردی،^۱ معنای تعیین‌شده‌ای به اهداف سیاسی دولت امریکا داده است؛ و در این رابطه هدف این پژوهش پاسخ‌دادن به پرسش‌های زیر است: ۱. چگونه وزارت خارجه امریکا در پی اوج‌گیری بحران جهانی پاندمی کووید-۱۹ با ساخت روایت‌های راهبردی اهداف و آرزوهای خود را در نظام بین‌الملل علیه چین بیان می‌کند؟ ۲. دلایل مهم این نهاد دولتی امریکا برای تولید و رواج این روایت‌ها چیست؟ در فرضیه پژوهشی مورد آزمون بیان می‌شود که افزایش محبوبیت رسانه‌های اجتماعی در جهان در دوران پاندمی کووید-۱۹ به افزایش اهمیت دیپلماسی دیجیتالی به‌عنوان ابزار سیاست خارجی امریکا برای تولید روایت‌های راهبردی در تقابل با چین منجر شده است. بازبینی سه حساب کاربری وزارت خارجه امریکا نشان می‌دهد که این نهاد در پی برجسته‌سازی دو روایت راهبردی زیر بوده است: الف) رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی و ب) رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی. در روایت راهبردی رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، دو ژانر (منجی جهان در همه‌گیری کووید-۱۹، مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین) به‌دست آمد و در عین حال در روایت راهبردی رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی هم دو ژانر دیگر (دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در کووید-۱۹، اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج) حاصل شد. دولت امریکا تلاش دارد تا چین را به‌عنوان خطری قلمداد کند که هژمونی این کشور و امنیت بین‌المللی را به خطر می‌اندازد.

در نخستین بخش مقاله، برای درک و اهمیت ارتباطات در روابط بین‌الملل از بحث نظری تصویرسازی^۲ و روایت راهبردی استفاده شده است. نظریه تصویر^۳، از جمله نظریه‌هایی است که همواره تلاش دارد تا ادراک سیاستمداران و بازیگران را در مورد هر موضوعی به تصویر بکشد. این نظریه برای فهم روابط در شرایط تعاملی است که این موضوع به درک بازیگر جهت می‌دهد تا تصویر از خود و دیگری را تعریف کند (Scheel, 2017: 9). همچنین روایت راهبردی ابزاری است که با آن دولت‌ها می‌توانند منافع، ارزش‌ها و آرزوهای خود را برای نظم

1. Strategic Narrative
2. Image-Building
3. Picture Theory

بین‌المللی بیان کنند. روایت راهبردی ابزاری برای بازیگران سیاسی است که می‌توانند فضای گفتمانی را با آن تغییر دهند، انتظارات را مدیریت کنند و نفوذ خود را گسترش دهند (Miskimmon *et al.*, 2014: 3). در بخش بعد، پس از واکاوی دیپلماسی دیجیتال، محتوای سه حساب کاربری رسانه اجتماعی وزارت خارجه امریکا تحلیل شده است.

۲. چارچوب نظری

روایت راهبردی و نظریه تصویر، دو روی یک سکه‌اند. دولت‌ها برای تصاویرسازی از ابزار روایت راهبردی استفاده می‌کنند. برای دستیابی به تصاویر و انتخاب‌های سیاست خارجی مؤلفه‌های شناختی تلفیق می‌شود. نظریه تصویر، تئوری تصمیم‌گیری راهبردی است که قضاوت‌های اولیه در مورد هدایت تصاویر بین‌المللی یا کلیشه‌ها و انتخاب سیاست‌های بین‌المللی را مشخص می‌کند (Alexander *et al.*, 2005: 28). نظریه تصویر تلاش می‌کند تا ادراک سیاستمداران در هر بعدی را به تصویر بکشد. عامل ادراک برای انجام این کار در شرایط ارتباطی هر دو دیدگاه خود و دیگری را تعریف می‌کند. عملکرد تصویر بر پایه فرضیه روان‌شناسی شناختی استوار است که بیانگر محدودیت‌های شناختی (عقلانیت محدود) است، به این معنا که به دلیل ناتوانی در پردازش تمام اطلاعات ورودی در یک واقعیت پیچیده فوق‌العاده، افراد ممکن است سعی در عمل منطقی داشته باشند، اما این کار را در قالب بازنمایی‌های ذهنی ساده‌شده‌ای از واقعیت انجام می‌دهند (Scheel, 2017: 9). نظریه پردازان تصویر نشان می‌دهند که اندیشه‌ها و روایت‌های راهبردی درباره سایر بازیگران در امور جهانی در درون تصاویر با عناصر شناختی خوب سازماندهی شده‌اند. این تصاویر به شیوه‌ای منظم سازماندهی شده‌اند، و متشکل از شناخت و اعتقاد به انگیزه‌های دولت یا ملت هدف، رهبری و ویژگی‌های اساسی آن هستند. درک این تصاویر مستلزم درک چارچوب روابط است که به‌طور مستقیم از باورها و کلیشه‌ها ناشی می‌شوند (Alexander *et al.*, 2005: 28).

نظریه تصویر سعی در توضیح تصمیم‌گیری در محیط‌های سازمانی مانند وزارت خارجه دارد. این نظریه بر مبنای این فرض است که در مقایسه با قضاوت، فرد هنگام تصمیم‌گیری از راهبردهای مختلفی استفاده می‌کند. تصمیم‌گیری در این فرایند بر مبنای غربال‌گری و حذف گزینه‌های موردنظر است. تصمیم‌گیرنده در این بخش فقط اطلاعات منفی را در نظر می‌گیرد، و این اطلاعات را وارد مراحل غربال‌گری می‌کند (Pesta *et al.*, 2005: 342). موضوع بااهمیت در این بخش وجود تصاویری از گذشته، حال و آینده است که تصمیم‌گیر درباره خود و جهان خود داشته است (Holsti, 1962: 244) که به دلیل اطلاعات محدود به راهبردهای ساده‌ساز متوسل می‌شود تا بتواند پیچیدگی‌ها را از بین ببرد. وجود این اطلاعات محدود و نوع برداشت

رهبران و تصمیم‌گیرندگان از سایر دولت‌ها، به تصویرسازی آنها از خود و دیگری شکل می‌دهد. تصویر از خود و دیگری، تصویر غلط با سوءبرداشت از دیگری همگی می‌توانند فرایند سیاستگذاری را تحت تأثیر قرار دهند، زیرا مسئله مهم برای بازیگران و سیاستمداران، خود واقعیت نیست، بلکه تصویر واقعیت است (مشیرزاده، ۱۳۹۷: ۱۶۱-۱۶۰).

روایت‌های راهبردی دولت‌ها در رسانه‌های اجتماعی ابزاری برای ساخت تصاویر است، زیرا روایت‌های راهبردی برای توصیف خطوط داستان‌های جذابی که وقایع را به طرز قانع‌کننده‌ای توصیف می‌کند، در ابتدا در حوزه امنیت بین‌الملل، مطالعه جنگ و درگیری در حوزه سیاست بین‌الملل مورد توجه قرار گرفت (Schmitt, 2018: 3-4). روایت راهبردی، قدرت نرم در سده بیست‌ویکم است. روایت راهبردی از نقطه مشابهی همانند نای در ۱۹۹۰ یعنی درک تغییرات اساسی در نظام بین‌الملل شروع می‌شود (Roselle et al., 2014: 71). این موضوع در حالی است که برخی تحلیل‌گران، سیگنال‌های موجود در دیدگاه‌ها و سیاست‌های مختلف بازیگران سیاسی را به‌منزله جنگ اطلاعاتی بین دولت‌ها قلمداد می‌کنند. با این حال، این تفاوت را باید در روایت‌هایی که دولت‌ها درباره خود و موقعیت خود و دیگری در جهانی نامشخص می‌گویند، درک کرد (Miskimmon et al., 2018: 8).

برخی پژوهشگران بر این باورند که روایت‌های راهبردی ابزاری برای بازیگران سیاسی است که با آن فرصتی می‌یابند تا معنای مشترکی به گذشته، حال و آینده سیاست بین‌الملل برای شکل‌دهی به رفتار بازیگران داخلی و بین‌المللی دهند (Miskimmon et al., 2017: 3). این روایت‌ها، شیوه‌های درک بازیگران از جهان اطراف آنها را شکل می‌دهد (Antoniades et al., 2010: 10) که به‌عنوان مؤلفه‌ای مهم برای دولت‌ها و بازیگران سیاسی در ارتباطات سیاسی به‌منظور ایجاد و حفظ نفوذ در جهان (Miskimmon et al., 2017: 3) و رسیدن به اهدافی مانند شکل‌دهی به منافع و هویت‌ها به‌کار می‌رود (Antoniades et al., 2010: 10). از این رو بازیگران سیاسی برای ایجاد یک روایت به پنج اصل نیاز دارند: ۱. محیط یا صحنه، ۲. برخی شخصیت‌ها، ۳. وجود درگیری یا معضل برای غلبه بر آن، ۴. ابزارهایی که شخصیت‌ها برای حل معضل استفاده می‌کنند و ۵. وجود یک راه‌حل (Miskimmon & O'Loughlin, 2020: 4).

روایت‌ها چارچوب‌های منسجمی‌اند که به انسان امکان می‌دهند، که پدیده‌های در ظاهر بی‌ارتباط در خصوص برخی تحولات را شکل دهند. یک روایت شامل یک وضعیت یا ترتیب اولیه است؛ به‌عبارتی مشکلی که نظم را برهم می‌زند، و راه‌حلی که نظم را دوباره برقرار می‌سازد (Ryzhova, 2019: 20). بازیگران سیاسی رویدادها و هویت‌ها را به هم پیوند و شکل می‌دهند تا معنایی پی‌درپی بیابند. روایت‌ها با درک متقابل، رویدادها، هویت‌ها و روابط،

سیستم‌ها و ساختارهای موجود و یک حافظه تاریخی جهانی پشتیبانی می‌شوند (Presta, 2020). هدف اصلی یک روایت راهبردی، ارائه تفسیری از وقایع به منظور اقناع «بیان حالت‌های نهایی و پیشنهاد چگونگی رسیدن به آنجا» است. آنچه در یک روایت گفته نمی‌شود، به اندازه آنچه گفته شده، مهم خواهد بود. از این رو ویژگی اصلی روایت موفق، پذیرفتنی بودن آن است، به این معنا که ناسازگاری‌ها و تناقض‌ها باید از راه حذف عاقلانه و همچنین درج اطلاعات، حل شوند. ارزیابی‌های بازیگران از پذیرفتنی بودن به شدت تحت تأثیر تجربه و دانش پیشین آنهاست، به این معنا که هرچه روایت با انتظارات بازیگر در مورد جهان همخوانی داشته باشد، قدرت متقاعدسازی بیشتری خواهد داشت (Wilkinson, 2015: 338). از این مباحث می‌توان به مؤلفه‌های اصلی روایت راهبردی دست یافت:

۱. آینده‌نگر بودن. روایت راهبردی ممکن است به گذشته یا حال اشاره داشته باشد، اما به عنوان ابزاری راهبردی، سودمندی آن به شکل‌گیری سیاست در آینده مرتبط است؛
 ۲. ثابت نبودن محتوا. روایت راهبردی، محصول اجتماعی پویا و مورد مذاکره است که بر اساس تعاملات کشورها هم با جوامع آنها و هم با سایر افراد مهم خارجی است؛
 ۳. شاخص‌های روایت‌های راهبردی یک کشور ممکن است، به درک و انتظارات غالب داخلی و بین‌المللی از آن کشور محدود باشد؛
 ۴. مخاطبان آن هم داخلی و هم خارجی‌اند. از روایت راهبردی می‌توان برای وحدت بخشیدن به مخاطبان داخلی از راه ادعای هویت، ترسیم و انتقال این ادعا و موقعیت در حوزه بین‌المللی استفاده کرد؛
 ۵. این ادعای یک هویت است. این موضوع موقعیت متمایزی را در مورد یک مسئله خاص، حوزه سیاست یا به‌طور کلی جایگاه یک کشور در سیاست جهانی یا نظام بین‌الملل نشان می‌دهد (Miskimmon et al., 2017: 4-5).
- در مجموع بازیگران سیاسی در ساختار روایت‌ها نقش اساسی دارند. «راویان» این روایت‌ها نخبگان سیاسی مانند رهبران، دولت‌ها، کارشناسان امنیتی، مشاوران، استادان و تحلیلگران سیاسی، دانشگاه‌ها و وزارتخانه‌ها هستند که با تعامل در «جوامع گفتمانی» روایت‌های راهبردی را می‌سازند، و سپس آن را از راه سخنرانی‌ها، کنفرانس‌ها و رسانه‌های اجتماعی به عموم مردم ابلاغ می‌کنند (Miskimmon et al., 2017: 5). واقعیت این است که بازیگران و نهادهای سیاسی تلاش می‌کنند از راه دیپلماسی دیجیتال در رسانه‌های اجتماعی مانند توئیتر، اینستاگرام و یوتیوب، روایت‌های راهبردی خود را ایجاد کنند تا بر درک سایر بازیگران و تصویرسازی از خود و دیگری تأثیر بگذارند.

۳. دیپلماسی دیجیتال ابزاری برای روایت راهبردی

دیپلماسی عمومی ابزاری را در اختیار دولت‌ها قرار می‌دهد تا با استفاده از روایت‌های راهبردی، تصویرسازی کنند که این موضوع نمایانگر توالی رویدادها و هویت‌هاست. بازیگران سیاسی در یک محیط ارتباطی با استفاده از روایت‌های راهبردی سعی می‌کنند معنای تعیین‌شده‌ای به اهداف سیاسی (Natarajan, 2014: 92) و تصاویر خود و دیگری بدهند. روایت‌ها به‌عنوان منبعی قدرتمند در ساختار فرایند ارتباطات لازم هستند (Ryzhova, 2019: 20) که به‌طور مستقیم به بررسی تشکیل، پیش‌بینی، انتشار و پذیرش ایده‌ها در نظام بین‌الملل می‌پردازد. وقتی دولت‌های مختلف تلاش می‌کنند تا از روایت‌های راهبردی برای منحرف کردن مخاطبان هدف خود استفاده کنند، می‌توان به نقش رقابت و منازعه به‌خصوص در محیط رسانه‌ای پی برد (Roselle et al., 2014: 74). رسانه‌ها به‌مثابه ابزاری برای روایت‌های راهبردی مطابق دیپلماسی عمومی و سنتی - انتقال محتوا به دولت‌ها و افکار عمومی سایر کشورها - عمل می‌کنند. دیپلماسی دیجیتال انتقال محتوا «از پایین به بالا» و نیز این امکان را برای عموم مردم فراهم می‌کند تا تعامل داشته باشند (Antoniades et al., 2010: 7). استفاده از رسانه‌های اجتماعی زمینه اثرگذاری دیپلماسی دیجیتال را بر روی بازنمایی، هویت و پویایی افکار عمومی تسهیل کرده است (Pamment, 2014: 276).

بسیاری از پژوهشگران و دیپلمات‌ها هنگام اشاره به نقطه تلاقی بین فناوری‌های دیجیتال و دیپلماسی، از اصطلاح دیپلماسی دیجیتال استفاده می‌کنند. با این حال، پژوهشگران هنوز تعریف روشنی از این واژه ارائه نکرده‌اند. این ابهام موجب شده است در سال‌های اخیر، شاهد تعاریف و واژه‌های متنوعی باشیم که به اثرگذاری فناوری‌های اطلاعاتی و دیجیتالی بر دیپلماسی عمومی و اقدامات دیپلماتیک اشاره دارند (Manor, 2018: 4). اصطلاحاتی مانند الکترونیک دیپلماسی،^۱ دیپلماسی دیجیتال، سایر دیپلماسی، دیپلماسی شبکه و دیپلماسی مجازی، مرتبط به‌هم و مترادف‌اند. این نگاه در حالی است که برخی پژوهشگران بر این باورند که هرچند این اصطلاحات معنای به‌نسبت یکسانی دارند، اما هر پیشنهادی مربوط به محدوده خاصی از موضوع است که باید در متن مناسب به‌کار رود. این تأکید را می‌توان در پژوهش وریکیا مشاهده کرد که طبقه‌بندی مبتنی بر این پیشنونها را مطرح کرده است، و در آن سایر دیپلماسی، الکترونیک دیپلماسی و توئیپلماسی^۲ از یکدیگر تفکیک شده‌اند (Verrekia, 2017: 14).

1. Electronic Diplomacy (E-diplomacy)
2. Twiplomacy (Twitter Diplomacy)

سوتیریو نیز بر این باور است که استفاده از اصطلاح دیپلماسی دیجیتال به جای این سه اصطلاح، ماهیت آنلاین انحصاری این اصطلاحات را هدف قرار می‌دهد (Sotiriu, 2015: 35). میلسن و هوکینگ نیز طبقه‌بندی دیگری ارائه کرده‌اند که براساس آن دیپلماسی سایبر به دستور کار برنامه‌های سایبری (آزادی اینترنت، امنیت سایبری و جنگ سایبری) اشاره دارد؛ و دیپلماسی الکترونیک به استفاده از فناوری‌های دیجیتال برای مدیریت دانش و بهبود ارائه خدمات وزارتخانه‌های خارجه مربوط است (Hocking & Melissen, 2015: 22). در حالی که توئیپلماسی به مطالعه فعالیت گسترده جهانی رهبران دنیا در رسانه‌های اجتماعی نظیر توئیتر اطلاق می‌شود (Twiplomacy Study, 2017). سندر نیز بر این باور است که توئیپلماسی ابزار نوینی از دیپلماسی عمومی است که در آن از وب و فناوری‌های ارتباطاتی و اطلاعاتی جدید به‌ویژه توئیتر برای دستیابی به اهداف دیپلماتیک استفاده می‌شود (Sandre, 2012). اصطلاح «دیپلماسی دیجیتال»، به استفاده از ابزارها و تکنیک‌های دیجیتالی برای انجام امور دیپلماتیک اشاره دارد (Riordan, 2016)، و دولت‌ها برای درک فرهنگ‌ها، نگرش‌ها و رفتارها، ایجاد و مدیریت روابط و تحت تأثیر قرار دادن افکار عمومی و بسیج کردن اقدامات برای پیشبرد علایق و ارزش‌هایشان از آن استفاده می‌کنند (Adesina, 2017: 4).

رهبران و دولت‌ها با دیپلماسی دیجیتال، به مقابله با روایت‌های افراطی و ترویج روایت‌های مثبت ملی می‌پردازند، و به دنبال پایبندی و مشروعیت به هنجارها و ارزش‌های مورد پذیرش خود در عرصه بین‌المللی (Manor & Pamment, 2019: 97)، ارائه و شکل‌دهی به تصاویر خود، اثرگذاری بر مدیریت افکار عمومی، گسترش ارزش‌ها به خارج از کشور (Su & Xu, 2015: 18)، تضعیف روابط دیپلماتیک مثبت، بهبود بحران در روابط دیپلماتیک (Duncombe, 2019: 102) و تعامل و گفت‌وگو با عموم شهروندان خارجی‌اند (Kampf et al., 2015: 349). همچنین استفاده از رسانه‌های اجتماعی برای تضمین دستاوردهای سیاست خارجی هم در داخل و هم در خارج از کشور مؤثر بوده است. رسانه‌های اجتماعی با محور تفاوت‌های جهانی و داخلی توانسته‌اند توجه مخاطبان داخلی و خارجی را به خود جلب کرده و تعامل با داخل و خارج را تسهیل کنند (Manor, 2019: 8).

۴. دیپلماسی دیجیتالی وزارت خارجه امریکا ضد چین درباره پاندمی کووید-۱۹

۴.۱. روش پژوهش و گردآوری داده‌ها

به‌منظور درک روایت راهبردی و تصویرسازی امریکا، از سه بستر رسانه‌های اجتماعی وزارت خارجه امریکا (شامل توئیتر، اینستاگرام و یوتیوب) استفاده شده است. برای آزمون فرضیه، از روش تحلیل محتوای کیفی با هدف نشان دادن معنای پنهان متون در محتوای دیجیتالی وزارت

خارج امریکا استفاده شده است. داده‌های گردآوری شده مربوط به ۲۴۷ توییت، ۸۰ پست اینستاگرامی و ۲۷ ویدئو کوتاه از یوتیوب از آغاز شیوع کووید-۱۹، از ماه مارس تا اواسط اوت ۲۰۲۰ است. در مجموع، ۳۵۴ محتوا از فعالیت دیجیتالی این وزارتخانه درباره گسترش کووید-۱۹ و فعالیت‌های چین به‌طور هدفمند و تصادفی، انتخاب شده که پس از برگردان به فارسی، تجزیه و تحلیل شده است. در جدول ۱ جزئیات سه حساب کاربری وزارت خارجه امریکا در رسانه‌های اجتماعی ذکر شده است.

جدول ۱. جزئیات مشخصات حساب‌های کاربری وزارت خارجه امریکا

زمان الحاق	لینک حساب کاربری	شمار فالوور (هزار نفر)*	رسانه اجتماعی
اکتبر ۲۰۰۷	https://twitter.com/StateDept	۵۹۰۰	تویتر
سپتامبر ۲۰۱۳	https://www.instagram.com/statedept/	۵۳۹	اینستاگرام
فوریه ۲۰۰۷	https://www.youtube.com/c/StateDept	۱۹۴	یوتیوب

یادداشت: *این آمار تقریبی است. منبع: نگارندگان

برای مشخص کردن مجموعه واژگان موجود در متن از نرم‌افزار مکس کیو.دی.ای^۱ که مناسب تحلیل داده‌های کیفی است، استفاده شد و فرایند تحلیل شامل سه مرحله کدگذاری به شرح زیر بود:

- مرحله نخست (مرحله توصیف) با ویژگی‌های صوری متن مانند واژگان و ساخت‌های متنی مرتبط است که به آن مجموعه واژگان گویند؛
- مرحله دوم (مرحله تفسیر) که ترکیبی از محتویات متن و ذهنیت مفسر است. در اینجا منظور از ذهنیت، دانش زمینه‌ای است که تحلیل‌گران در تفسیر متن به‌کار می‌برند و سبب شکل‌گیری زبانی ژانرها می‌شود؛
- مرحله سوم (مرحله تبیین)، که برای بیان ارتباط بین تعامل و بافت اجتماعی است. به عبارت دیگر، تبیین ارتباط بین رویدادهای اجتماعی (تعاملات) با ساختارهای اجتماعی را بیان می‌کند، که بر این رویدادها تأثیر می‌گذارد یا از آنها تأثیر می‌پذیرد (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۴۵-۱۷۰). در این مرحله روایت‌ها شکل می‌گیرد.

۲.۴. تحلیل داده‌ها و ارائه یافته‌ها

در مجموع ۶۵۸ مجموعه واژگان، ۳۹۶ مجموعه واژگان (۶۰/۲ درصد) مختص به تویتر، ۱۲۴ مجموعه واژگان (۱۸/۸ درصد) مختص به اینستاگرام، و ۱۳۸ مجموعه واژگان (۲۱ درصد)

برای یوتیوب طی بازه زمانی موردنظر به دست آمده است. این آمار نشان‌دهنده فعالیت بالای توئیتری وزارت خارجه امریکاست. در مجموع مطالعه این سه حساب کاربری در رسانه‌های اجتماعی، ۶۵۸ مجموعه واژگان در دو روایت راهبردی اصلی به دست آمده است. ۳۵۹ مجموعه واژگان (۵۴/۶ درصد) برای روایت راهبردی رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، و ۲۹۹ مجموعه واژگان (۴۵/۴ درصد) برای روایت راهبردی رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی به کار رفته است. از مجموع ۳۹۶ مجموعه واژگان استخراجی توئیتری، ۲۱۲ مجموعه واژگان (۵۳/۵ درصد) برای رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی و ۱۸۴ مجموعه واژگان (۴۶/۵ درصد) برای رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی استخراج شده است. همچنین ۱۲۴ مجموعه واژگان از پست‌های اینستاگرام به دست آمده که ۶۵ مجموعه واژگان (۵۲/۴ درصد) برای رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی و ۵۹ مجموعه واژگان (۴۷/۶ درصد) برای رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی بوده است. در مجموع، ۱۳۸ مجموعه واژگان (۲۰/۷ درصد) استخراجی یوتیوب، ۸۲ مجموعه واژگان (۵۹/۴ درصد) برای رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی، و ۵۶ مجموعه واژگان (۴۰/۶ درصد) برای رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی استخراج شده است.

پس از تجزیه و تحلیل محتوای سه حساب کاربری در رسانه‌های اجتماعی می‌توان به یک روایت راهبردی درباره امریکا دست یافت. روایت راهبردی رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی شامل دو ژانر (تصویر) می‌شود؛ تصویر نخست، امریکا منجی جهان در همه‌گیری کووید-۱۹ و تصویر دوم، امریکا مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین. در ژانر تصویر امریکا به عنوان منجی جهان در پاندمی کووید-۱۹، امریکا در تلاشی جهانی برای مبارزه با همه‌گیری کووید-۱۹ است؛ و مدعی شده است که تا اوت ۲۰۲۰ بیش از ۱۰ میلیارد دلار بودجه پژوهشی برای واکسن کرونا و کمک‌های بشردوستانه به بخش بین‌المللی اختصاص داده است. حتی پمپئو (وزیر خارجه پیشین امریکا در دوره ترامپ) اذعان داشت که وزارت خارجه توجه زیادی به نجات جان افراد و محافظت از زندگی مردم جهان داشته است و تاکنون هیچ دولتی به اندازه امریکا برای نجات زندگی افراد در جهان تلاش نکرده است. ترامپ دولت خود را، کشور شماره یک در زمینه اعطای کمک‌های دولتی و غیردولتی به کشورهای درگیر در مبارزه با کووید-۱۹ در کل جهان معرفی کرده بود. پمپئو نیز بر این باور بود که امریکا با پاسخ جهانی به کووید-۱۹ در حال تأمین منابع مورد نیاز برای افراد نیازمند در سراسر جهان بوده است. کمک‌های امریکا به بیش از ۱۲۰ کشور ارسال شده است (Twitter, @StateDept, 2020). در این بین وزارت خارجه امریکا حمل و نقل مواد پزشکی

اهدایی به مردم چین اعم از ماسک، لباس، دستگاه تنفس و سایر مواد حیاتی را تسهیل کرد و تا اوت ۲۰۲۰، ۱۰۰ میلیون دلار بودجه برای کمک به چین، به صورت مستقیم و غیرمستقیم، از راه سازمان‌های چندجانبه، برای مهار و مبارزه با کووید-۱۹ صرف کرده بود. حتی دولت امریکا پیشنهاد اعزام بهترین کارشناسان «پزشکی» امریکایی به چین برای کمک به آنها و کمک به سازمان جهانی بهداشت را داده بود. دولت امریکا ۲۰۰ دستگاه ونتیلاتور به روسیه و سایر کشورهای امریکای جنوبی، آفریقا، آسیای و اروپایی اهدا کرده بود؛ و تا اوت ۲۰۲۰ متعهد به ارسال بیش از ۱۵/۰۰۰ دستگاه کمک تنفسی^۱ به بیش از ۶۰ کشور جهان شده بود.

این موضوع بیانگر سهم فزاینده امریکا به عنوان رهبر جهانی در زمینه کمک به مبارزه با کووید-۱۹ است. امریکا در این همه‌گیری خواهان همکاری با سایر کشورهای جهان برای نابودی این ویروس بوده است. در این پاندمی دولت امریکا خود را رهبری پاسخ‌دهنده در جنگ با کووید-۱۹ معرفی کرده که برخلاف چین، متعهد به شفافیت اطلاعاتی در این همه‌گیری بوده است؛ کشوری که حتی پس از کووید-۱۹، به دنبال بازسازی اقتصاد خود و اقتصاد جهان خواهد بود؛ و به چالش‌های جهانی ناشی از دولت‌های روسیه و چین باردیگر پاسخ خواهد داد. این در حالی است که امریکا در بحبوحه مبارزه با کووید-۱۹ هم خواهان کمک و همکاری با رقبای خود، یعنی روسیه و چین بوده است. مهم‌ترین بخش فعالیت دیجیتالی امریکا، مربوط به وزارت خارجه و سفارتخانه‌های امریکا در کشورهای مختلف است. این نهادها در خط مقدم مبارزه با کووید-۱۹ به عنوان نخستین پاسخ‌دهندگان بین‌المللی معرفی شده‌اند. اینها با برقراری ارتباط دیجیتالی با شهروندان امریکایی، به آنها توصیه می‌کنند که به دلیل تأثیر جهانی کووید-۱۹ از مسافرت‌های بین‌المللی خودداری کنند. وزارت خارجه، افراد را به بازدید از پایگاه اینترنتی^۲ تشویق می‌کند، و به آنها مشاوره شخصی برای سفر و تهدیدهای ناشی از کووید-۱۹ می‌دهد. در اقدامی دیگر وزارتخانه از مسافران خواسته است در برنامه هوشمند مسافرتی^۳ ثبت‌نام کنند تا هشدارهای لازم را در این پاندمی دریافت دارند. این فعالیت‌ها سبب شده است تا ژوئن ۲۰۲۰، وزارت خارجه بیش از ۹۸۰۰۰ شهروند امریکایی را در طول این همه‌گیری به خانه بازگرداند.

در ژانر تصویر امریکا به عنوان مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین، دولت امریکا خود را به عنوان ملتی آزاد معرفی می‌کند که باید در رفتار حزب کمونیست چین به روش‌های خلاقانه و قاطعانه تغییراتی اعمال کند؛ زیرا اقدامات پکن، سعادت مردم امریکا را تهدید کرده است. بر همین مبنا، وزارت خارجه امریکا بر این باور است که تنها راه تغییر چین کمونیست

1. Ventilator

2. Travel.state.gov

3. Smart Traveler Enrollment Program (STEP)

این است که براساس آنچه رهبران آن انجام می‌دهند عمل کنند، نه اینکه آنها چه می‌گویند. از این رو الگوی قدیمی تعامل کورکورانه با چین شکست خورده است. آمریکا می‌خواهد امنیت ملی آمریکا را حفظ کرده و هزینه‌هایی را به حزب کمونیست چین تحمیل کند تا به تغییر در رفتار چین برسد (Youtube & Twitter, StateDept, 2020). آمریکا برخی مقامات چینی را به دلیل نقض فاحش حقوق بشر در سین کیانگ به دلایل مذهبی و قومی، تحریم کرده و این در حالی است که آمریکا همواره از آزادی مذهبی دفاع کرده است. اما نقض حقوق بشر در چین تنها محدود به سین کیانگ نبوده است، زیرا چین به سبب تلاش‌های خود برای خدشه‌دار کردن آزادی و امنیت مردم هنگ‌کنگ باید پاسخگو باشد. آمریکا از دولت‌های جهان می‌خواهد برای محکوم کردن سوءاستفاده فجیع حزب کمونیست چین از حقوق بشر شهروندانش با آنها متحد شود. این اتحاد جهانی فقط محدود به رفتارهای داخلی چین نیست. آمریکا و سایر کشورهای جهان نه تنها به پکن اجازه پیشرفت در دریای جنوبی چین، و ساخت امپراتوری دریایی را نمی‌دهند، بلکه آمریکا از تمام هم‌پیمانان و شرکای خود در دولت و صنعت خواسته است که به شبکه پاک جی ۵ ملحق شوند، تا اطلاعات خصوصی شهروندان آنها به دست حزب کمونیست چین نیفتد. در واقع، آمریکا به فناوری جی ۵ چین و هوآوی به دلیل تهدیدهای امنیت ملی و فراهم کردن بستر جاسوسی برای دولت چین، بی‌اعتماد است. جدول ۲ شمای کلی از روایت راهبردی و ژانرها و مجموعه واژگان را نشان می‌دهد.

پس از تجزیه و تحلیل محتوای سه حساب کاربری در رسانه‌های اجتماعی می‌توان به روایتی راهبردی درباره چین دست یافت. روایت راهبردی رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی که شامل دو ژانر (تصویر) می‌شود؛ تصویر نخست یعنی ژانر چین به عنوان دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در کووید-۱۹، و تصویر دوم یعنی ژانر اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج از کشور. در ژانر تصویر چین به عنوان دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در کووید-۱۹، به ظن وزارت خارجه آمریکا به طور کل و به طور ویژه پمپئو و ترامپ، حزب کمونیست چین باید به مردم جهان پاسخگو باشد که چگونه این پاندمی از چین آغاز شده است؟ چگونه اجازه دادند این ویروس از چین خارج شود و سراسر جهان را نابود کند؟ چگونه جهان و اقتصاد جهان را ویران کرده‌اند؟ پمپئو ادعان داشته است که آنها از همان ابتدا می‌دانستند کووید-۱۹ در ووهان چین آغاز شده است، اما روزهای باارزش را برای جلوگیری و مقابله با این ویروس ووهانی از دست دادند (Youtube & Twitter, StateDept, 2020).

جدول ۲. روایت راهبردی، ژانرها و مجموعه واژگان وزارت خارجه امریکا

روایت	ژانر	مجموعه واژگان امریکا	تویتر	اینستاگرام	یوتیوب	کل
رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی	نظریه‌پردازان؛ نه‌تنها جهان در پاندمی کووید-۱۹	رهبری امریکا در مبارزه با کووید-۱۹	۳۱	۳	۱۲	۴۶
		کمک‌های بشردوستانه امریکا در گسترش کووید-۱۹	۲۳	۳	۲۱	۴۷
		سهم فزاینده امریکا در مبارزه با کووید-۱۹	۲۳	۳	-	۲۶
		برقراری ارتباط با شهروندان امریکایی	۲۷	۱۷	۱۲	۵۶
		همکاری با سایر کشورها برای شکست کووید-۱۹	۲۹	۶	۷	۴۲
		وزارت خارجه و سفارتخانه‌های امریکا در خط مقدم مبارزه	۳۱	۹	۱۲	۵۲
		کمک به بازسازی اقتصاد جهانی	۶	-	-	۶
		ساخت و ارسال واکسن‌ها به سراسر جهان	۱۰	-	۴	۱۴
		شفافیت امریکا درباره کووید-۱۹	-	-	۲	۲
		کمک به چین برای مبارزه با کووید-۱۹	-	-	۳	۳
	نظریه‌پردازان؛ مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین	خواهان تغییر رفتار چین	۱۳	۳	۲	۱۸
		ایجاد اتحاد جهانی علیه چین	۸	۵	۱	۱۴
		حامی آزادی مردم چین	۴	۴	۲	۱۰
		تحریم علیه چین	۲	-	-	۲
کل			۲۱۲	۶۵	۸۲	۳۵۹

منبع: نگارندگان

حتی حزب کمونیست چین در این زمینه به شهروندان خود بی‌توجه بوده است. آنها اجازه دادند هزاران نفر از مردم ووهان، شهر خود را ترک کنند و به مکان‌هایی مانند ایتالیا بروند، و این‌گونه جان میلیون‌ها نفر را در سراسر جهان به خطر انداخته‌اند. تمام اینها در حالی است که سهم چین در مبارزه با این بیماری همه‌گیر در مقایسه با هزینه‌های مالی و انسانی این کشور، ناچیز و تنها دو میلیارد دلار بوده است. واقعیت این است که حزب کمونیست نه تنها کمک مالی برای مهار این بیماری نکرده، بلکه از این فرصت به‌عنوان بهانه‌ای برای ادامه فعالیت‌های وام‌دهی خود به کشورهای مختلف به‌ویژه کشورهای آفریقایی نهایت بهره‌برداری را کرده است.

وزارت خارجه امریکا این موضوع را بحران عظیمی معرفی کرده است که در آن حزب کمونیست چین دوباره به تشکیلات خود بازگشته است. این حزب رژیم اقتدارگرایی است که به انواع سانسور اطلاعاتی و پنهان‌کاری درباره کووید-۱۹ متوسل شده است. پمپئو اذعان داشت حزب کمونیست چین درباره این همه‌گیری شفاف نیست، آنها می‌گویند شفاف‌اند، اما در این بحران به‌گونه‌ای رفتار کردند که درست برعکس آن بوده است (Instagram, Youtube).

همچنین امریکا از این موضوع آگاه بوده که پزشکانی در چین بودند که برای همه‌گیری کووید-۱۹ و آغاز گسترش این ویروس به دولت چین گزارش دادند، اما حزب کمونیست چین، آنها را تحت فشار قرار دادند و حتی زندانی کردند. این حزب حتی خبرنگاران امریکایی را برای سانسور اطلاعات واقعی مربوط به کووید-۱۹ از چین اخراج کرد. حزب کمونیست چین، از همکاری با کارشناسان بهداشت جهانی، برای مشخص کردن این‌که به‌طور دقیق چه اتفاقی افتاده، خودداری کرده و از انتشار اطلاعات خود برای کمک به جهان در پاسخ به همه‌گیری کووید-۱۹ سربیزی کرده‌اند. آشکار است که حزب کمونیست چین سعی در مدیریت اطلاعات درون کشور خود داشته است. این حزب همچنان مانع از دسترسی جهان غرب و دانشمندان جهان به اطلاعات مربوط به کووید-۱۹ شده است. بازیگران وابسته به چین در تلاش بودند تا پژوهش‌های مربوط به کووید-۱۹ را از دولت امریکا سرقت کنند.

در ژانر تصویر چین به‌عنوان اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج کشور، مانند تصویر نخست می‌توان شاهد مواردی بود که موجب بی‌اعتباری چین کمونیست در جهان شده است؛ تا جایی که وزارت خارجه امریکا، این تصویر دوم را در شیوع کووید-۱۹ پررنگ کرده است. پمپئو اذعان داشت که رئیس‌جمهور ریگان بر این باور بوده که با شوروی باید براساس «اعتماد کن، ولی راستی‌آزمایی کن»^۱ رفتار کرد. با این حال، اکنون وقتی صحبت از حزب کمونیست چین می‌شود، باید گفت «بی‌اعتماد باش و راستی‌آزمایی کن»^۲، زیرا این حزب مشکل اعتبار دارد؛ و مسئله اعتبار حزب کمونیست با بازداشت‌های سین‌کیانگ و هنگ‌کنگ تشدید شده است (Twitter, @StateDept, 2020). وزارت خارجه امریکا بر این باور بوده که چین به‌طور فزاینده‌ای در داخل اقتدارگراست و بیش از هر زمان دیگری خصومت خود با آزادی را در مبارزه با کووید-۱۹ نشان داده است. جهان شاهد تلاش‌های حزب کمونیست چین برای اجبار و کنترل شهروندان خود از جمله دستگیری فعالان طرفدار دموکراسی در هنگ‌کنگ و کنترل اقلیت‌های مسلمان در سین‌کیانگ است. حزب کمونیست چین در مدارس سراسر منطقه سین‌کیانگ، دانش‌آموزان اویغور و اعضای دیگر گروه‌های اقلیت مسلمان را به‌دلیل صحبت به زبان مادری مجازات کرده، حتی نماز خواندن و پوشیدن هر لباس مذهبی در محوطه دانشگاه را ممنوع کرده است. بیش از ده‌ها سال است که چین به جنگ با مذهب می‌پردازد. از ۲۰۱۷، حزب کمونیست چین بیش از یک میلیون نفر از مردم اویغور و اعضای دیگر اقلیت‌های مسلمان را در اردوگاه‌های کارآموزی در سراسر منطقه سین‌کیانگ بازداشت کرده است. این

-
1. Trust But Verify
 2. Distrust and Verify

فعالیت چین، تلاشی برای پاکسازی مذهبی، قومی و نقض حقوق بشر در سین‌کیانگ بوده است.

وزارت خارجه پیشین امریکا، رژیم حزب کمونیست چین را به‌عنوان رژیم مارکسیستی-لنینیستی معرفی کرد که همیشه دروغ می‌گوید. بزرگ‌ترین دروغ آنها این است که بر این باورند به‌جای یک میلیارد و چهارصد میلیون نفر از مردم خود صحبت می‌کنند. در واقع این حزب به‌دنبال اعمال قانون امنیت ملی خود برای مردم هنگ‌کنگ و مردم سراسر جهان است. این موضوع تلاشی گسترده برای تضعیف اعمال حقوق بشر و تهدیدکننده آزادی‌های اساسی مردم جهان است. در واقع، چین در تلاش برای تبدیل شدن به ابرقدرت جهانی با استفاده از هر وسیله ممکن است. حزب کمونیست چین تهدیدهای واقعی برای جهان ایجاد می‌کند؛ و امریکا در تلاش برای پاسخ به هریک از این تهدیدهاست. یکی از تهدیدهای حزب کمونیست چین، تسلط بر شبکه ارتباطات بین‌المللی است.

پمپئو اذعان داشت که تاریخ نشان می‌دهد رهبران چین در قراردادهای بین‌المللی تقلب کرده‌اند، و قوانین و معیارهای بین‌المللی را نقض می‌کنند تا با این کار حزب کمونیست، قلمرو بیشتری در اختیار داشته باشد (Instagram, Youtube & Twitter, StateDept, 2020). از جمله موضوعات مهم درباره نقض توافقات بین‌المللی از سوی چین، اختلافات مرزی حزب کمونیست چین با بوتان و تهدید تایوان است. این در حالی است که پکن با دریای چین جنوبی به‌عنوان امپراتوری دریایی خود رفتار می‌کند. این موضوع در مورد ورود چین به خاورمیانه هم واقیت دارد، زیرا همکاری نزدیک چین با ایران، آینده خاورمیانه را بی‌ثبات‌تر خواهد کرد، و ایران بزرگ‌ترین حامی تروریسم در جهان است. پمپئو بر این باور بود که وجود سیستم‌های تسلیحاتی، تجاری و پول‌های حزب کمونیست چین در خاورمیانه با وجود ایران، ترکیبی را به‌وجود آورده که برای منطقه خاورمیانه و امنیت امریکا در خاورمیانه خطرناک است (Twitter, @StateDept, 2020). تهدید حزب کمونیست چین علیه امریکا هم در خارج و در داخل امریکا ادامه داشته است. چینی‌ها با دزدی مالکیت معنوی از امریکا، بسیاری از شرکت‌های امریکایی را نابود کردند. حتی شرکت‌های نرم‌افزاری چینی که در امریکا تجارت می‌کنند، اطلاعات مربوط به دولت امریکا را به‌طور مستقیم به حزب کمونیست چین تحویل می‌دهند؛ و این موضوع خطر واقعی برای امنیت ملی امریکا خواهد بود. در جدول ۳ شمای کلی از روایت راهبردی و ژانرها و مجموعه واژگان نشان داده می‌شود.

منفی بوده است. تصاویر برای هدایت ادراک و پاسخ به سایر دولت‌هاست. دانش تصویر به‌همراه روایت راهبردی کمک می‌کند تا رفتار یک دولت را در ساختار فرایند ارتباطات درک و پیش‌بینی کرد. دولت امریکا نیز با استفاده از روایت راهبردی، تجارب گذشته و رسانه‌های اجتماعی سعی در تخریب تصویر چین به‌عنوان دولتی اقتدارگرا و تک‌حزبی کمونیستی دارد. به‌عنوان پاسخ می‌توان استدلال کرد که از زمان سفر تاریخی رئیس‌جمهور نیکسون به چین در ۱۹۷۲، اجماع عمومی در امریکا بر این بوده است که یک چین باز و مرفه و حتی تعامل با چین به نفع امریکاست. در ادامه وقایعی مانند حادثه تیان‌آنمن در ۱۹۸۹، بمب‌گذاری ۱۹۹۹ سفارت چین در بلغراد توسط امریکا و برخورد هوایی دو جت نیروی دریایی امریکا و چین در هاینان (دریای جنوبی چین) در ۲۰۰۱، رابطه بین این دو دولت را تضعیف نکرد. با این حال، در طی این مسیر، امریکا امیدوار بود که چین با ادغام بیشتر در نظام بین‌الملل لیبرال به رهبری امریکا، «بیشتر شبیه» آنها شود. چین با حفظ اقتدارگرایی تک‌حزبی خود به‌سرعت به‌عنوان دومین اقتصاد بزرگ در پایان ۲۰۱۰ کمی بالاتر از ژاپن ظاهر شد، و تاکنون این رشد تداوم داشته است. واقعیت این است چین در مسیر پیشی گرفتن از امریکا به‌عنوان اقتصاد شماره یک جهان تا ۲۰۲۷ است (Zhu, 2019). این موضوع سبب احساس ترس امریکا از چین شده است.

این نگرانی از افزایش قدرت چین محدود به دوره ترامپ نبوده است؛ زیرا زمانی که دموکرات‌ها هم در قدرت بودند، از مقابله با چین سخن می‌گفتند. برای مثال وزیر خارجه پیشین امریکا در دوران اوباما، هیلاری کلینتون از محور آسیایی-امریکا برای پاسخ به بازخیزش قدرت چین سخن راند. درخواست کلینتون برای «افزایش سرمایه‌گذاری-دیپلماتیک، اقتصادی، استراتژیک- در منطقه آسیا و اقیانوسیه»، اقدامی برای مقابله با نفوذ رو به رشد چین تلقی می‌شد. اوباما نیز از برنامه‌های خود برای استقرار ۲۵۰۰ تفنگدار دریایی در استرالیا خبر داد که این امر انتقاد بیجینگ را برانگیخت (Council on Foreign Relation, 2020). با در نظر گرفتن این دلایل و همچنین انتقاد شدید کلینتون از پرونده حقوق بشر چین، دولت چین و بسیاری از مردم چین، ترامپ را به کلینتون در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۶ امریکا ترجیح دادند. بنابراین تصور اینکه تنها ترامپ مسئول وضعیت فعلی روابط امریکا و چین بوده، اشتباه است، زیرا ترامپ تنش‌ها را بیشتر کرده، اما آن را شروع نکرده است (Zhu, 2019).

با شیوع کووید-۱۹ روابط چین و امریکا وخیم‌تر شده است؛ حتی برخی تحلیل‌گران امریکایی بر این باورند که مقابله با چین مبنای سازمانی برای سیاست خارجی امریکا داشته است، مشابه جنگ سردی که در مقابل اتحاد جماهیر شوروی رخ داد. این موضوع خود منعکس‌کننده طرز تفکر قدیمی است که مقابله با دیگر قدرت‌های جهان را به‌عنوان چالش

اصلی امریکا قلمداد می‌کند. تفکری که جمهوری خواهان، به‌ویژه ترامپ نیز تا حدی به آن باور داشتند. برای مثال در ۲۰۱۷ راهبرد امنیت ملی امریکا چین را کشوری توصیف کرد که «خواهان از بین بردن امنیت و شکوفایی امریکا و خواستار شکل دادن به دنیایی خلاف ارزش‌ها و منافع امریکا» است. پنتاگون، نیز از این فراتر می‌رود و در راهبرد دفاع ملی امریکا، از چین به‌عنوان رقیب راهبردی نام می‌برد (Haass, 2020). حتی پمپئو، بر این باور بود که روابط چین و امریکا خراب شده است، زیرا «حزب کمونیست چین متفاوت از ۱۰ سال پیش است. این حزب کمونیست چین است که هدف خود را نابودی ایده‌ها، دموکراسی و ارزش‌های غربی می‌داند» (Walt, 2020).

علت برخی درگیری‌ها ناشی از برخورد منافع بین کشورها نیست، بلکه دلایل این امر در روایت‌ها و تصاویر ساخته‌شده دولت‌ها از یکدیگر است. ترامپ و وزیر امور خارجه‌اش با استفاده از روایت‌های خاص خود سعی در منحرف کردن افکار عمومی داخلی و خارجی از مشکلات امریکا در آن دوره داشته است. آنها با بزرگ‌نمایی اختلاف میان امریکا و چین، و مشکلات داخلی و خارجی چین سعی در رواج روایت‌ها و بیان آرزوهای خود در نظام بین‌المللی داشتند؛ زیرا پیدایش چین قدرتمند خطری برای هژمونی امریکا خواهد بود. واقعیت این است که امریکا نگران این موضوع است که هم‌زمان با تسلط چین بر همه‌گیری کووید-۱۹، فاصله اقتصادی میان چین و دیگر رقبای بین‌المللی به‌ویژه امریکا به طرز چشمگیری افزایش پیدا کند.

۵. نتیجه

امریکا با استفاده از رسانه‌های اجتماعی و رواج روایت راهبردی خود برای اثرگذاری بر افکار عمومی مردم سایر کشورها و تصویرسازی از خود و دیگری تلاش داشته است. این موضوع با شیوع کووید-۱۹ و دیجیتالی شدن بیشتر دولت‌ها با شدت بیشتری از سوی امریکا پی‌گیری می‌شود. یکی از موضوعات مهم، بررسی حساب کاربری توئیتر، اینستاگرام و یوتیوب وزارت خارجه امریکاست. با تحلیل داده‌های گردآوری شده از این سه حساب می‌توان دریافت که وزارت خارجه امریکا، سعی در برجسته‌سازی دو روایت راهبردی یا به‌عبارتی دو رفتار کلی داشته است؛ رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی و رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی در شیوع کووید-۱۹. این دو رفتار ناشی از تصاویر دولت‌ها از یکدیگر بوده است. وزارت خارجه امریکا چهار ژانر (چهار تصویر) را در سیاستش پررنگ کرده است، که در روایت راهبردی رفتار درست امریکا در سیاست خارجی و داخلی به دو تصویر منجی جهان در همه‌گیری کووید-۱۹، مقابله‌کننده با سیاست‌های نادرست چین به‌دست

آمد. در عین حال در روایت راهبردی رفتار نادرست چین در سیاست خارجی و داخلی هم دو تصویر دولت غیرشفاف و بی‌مسئولیت در کووید-۱۹، اقتدارگرا در داخل و تهاجمی در خارج به‌دست آمد.

تمام این فعالیت‌ها در حالی بوده است که وزارت خارجه امریکا بیشترین فعالیتش در توئیتر و بعد یوتیوب و کمترین فعالیت دیجیتالی‌اش در اینستاگرام بوده است. وزارت خارجه امریکا در تلاش بوده است تا از راه دیپلماسی دیجیتال تصویر و رفتار مثبت از خود در جهان و تصویر و رفتار منفی از چین در جهان ایجاد کند. در واقع، هدف امریکا در دوران ریاست جمهوری ترامپ، بسط روایت‌های خود برای اثرگذاری روی افکار عمومی جهان در عصر دیجیتالی کرونا بود؛ تا این‌گونه هم به‌عنوان هژمون در عرصه بین‌المللی به فعالیت خود ادامه دهد، و هم نگاه نشأت‌گرفته از محافل داخلی و حزب جمهوری‌خواه خود را منعکس کند.

بیانیه نبود تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند که تعارض منافع وجود ندارد و تمام مسائل اخلاق در پژوهش را که شامل پرهیز از دزدی ادبی، انتشار و یا ارسال بیش از یک بار مقاله، تکرار پژوهش دیگران، داده‌سازی یا جعل داده‌ها، منبع‌سازی و جعل منابع، رضایت ناآگاهانه سوژه یا پژوهش‌شونده، سوءرفتار و غیره می‌شوند، به‌طور کامل رعایت کرده‌اند.

منابع و مأخذ

الف) فارسی

۱. فرکلاف، نورمن. (۱۳۷۹) *تحلیل گفتمان انتقادی*، ترجمه فاطمه شایسته‌پیران و دیگران. تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه.
۲. مشیرزاده، حمیرا. (۱۳۹۷) *مبانی نظری تبیین و تحلیل سیاست خارجی*. تهران: سمت.

ب) انگلیسی

3. Adesina, Olubukola. S. (2017) "Foreign Policy in an Era of Digital Diplomacy," *Cogent Social Sciences* 3, 1: 1-13, <DOI: 10.1080/ 23311886. 2017.1297175>.
4. Alexander, Michele. G.; Shana Levin, and P. J. Henry. (2005) "Image Theory, Social Identity, and Social Dominance: Structural Characteristics and Individual Motives Underlying International Images," *Political Psychology* 26, 1: 27-45. Available at: [http://www.europhd.net/sites/default/files/international_labs/ 14_thinternationallab/alexander_levin_henry.pdf](http://www.europhd.net/sites/default/files/international_labs/14_thinternationallab/alexander_levin_henry.pdf) (Accessed 27 August 2020).
5. Antoniadis, Andreas; Alister Miskimmon, and Ben O'Loughlin. (2010) "Great Power Politics and Strategic Narratives," *Working Paper No. 7*, Center for Global Political Economy, University of Sussex, <DOI:10.4324/9781315770734>.
6. Council on Foreign Relations. (2020) "U.S. Relations with China 1949-2020," *CFR (CFR.org)*. Available at: <https://www.cfr.org/timeline/us-relations-china> (Accessed 12 September 2020).

7. Duncombe, Constance. (2019) "Digital Diplomacy: Emotion and Identity in the Public Realm," *Hague Journal of Diplomacy* 14, 1-2: 102-116, <DOI: 10.1163/1871191X-14101016>.
8. Haass, Richard. (2020. May) "A Cold War with China Would Be a Mistake," *Wall Street Journal*. Available at: <https://www.wsj.com/articles/dont-start-a-new-cold-war-with-china-11588860761> (Accessed 27 August 2020).
9. Hocking, Brian; and Jan Melissen. (2015) *Diplomacy in the Digital Age*. Clingendael, Netherlands Institute of International Relations. Available at: <https://www.clingendael.org/sites/default/files/2016-02/Digital%20Diplomacy-in%20the%20Digital%20Age%20Clingendael%20July%202015.pdf> (Accessed 27 August 2020).
10. Holsti, Ole. R. (1962) "The Belief System and National Images: A Case Study," *Journal of Conflict Resolution* 6, 3: 244-252, <DOI: 10.1177/002200276200600306>.
11. Kampf, Ronit; Ilan Manor, and Elad Segev. (2015) "Digital Diplomacy 2.0? A Cross-National Comparison of Public Engagement in Facebook and Twitter," *Hague Journal of Diplomacy* 10, 4: 331-362, <DOI: 10.1163/1871191X-12341318>.
12. Kristof, Nicholas. (2020) "China's Man in Washington, Named Trump," *New York Times*. Available at: <https://www.nytimes.com/2020/06/20/opinion/sunday/trump-china-john-bolton-book.html> (Accessed 27 August 2020).
13. Manor, Ilan. (2019) *The Digitalisation of Public Diplomacy*. New York: Palgrave MacMillan.
14. Manor, Ilan. (2018) "The Digitalization of Diplomacy: Toward Clarification of a Fractured Terminology," *Oxford Digital Diplomacy Research Group Working Paper 2*: 1-20, <DOI: 10.13140/RG.2.2.31199.36004>.
15. Manor, Ilan; and James Pamment. (2019) "Towards Prestige Mobility? Diplomatic Prestige and Digital Diplomacy," *Cambridge Review of International Affairs* 32, 2: 93-131, <DOI: 10.1080/09557571.2019.1577801>.
16. Miskimmon, Alister; and Ben O'Loughlin. (2020) "The Visual Politics of the 2015 Iran Deal: Narrative, Image and Verification," *Cambridge Review of International Affairs*, 1-21, <DOI: 10.1080/09557571.2020.1813087>.
17. Miskimmon, Alister; Ben O'loughlin, and Laura Roselle. (2018) "Strategic Narrative: 21st Century Diplomatic Statecraft," *Revista Mexicana de Política Exterior* 113: 1-19. Available at: https://pureadmin.qub.ac.uk/nws/nportalfiles/portal/156934902/MiskimmonOLoughlin_Roselle_Strategic_Narrative_21st_Century_Statecraft_2018.pdf (Accessed 27 August 2020).
18. ———. (2017) *Forging the World: Strategic Narratives and International Relations*. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.
19. ———. (2014) *Strategic Narratives: Communication Power and the New World Order*. London and New York: Routledge.
20. Natarajan, Kalathmika. (2014) "Digital Public Diplomacy and a Strategic Narrative for India," *Strategic Analysis* 38, 1: 91-106, <DOI: 10.1080/09700161.2014.863478>.
21. Pamment, James. (2014) "The Mediatization of Diplomacy," *Hague Journal of Diplomacy* 9, 3: 253-280, <DOI: 10.1163/1871191X-12341279>.
22. Pesta, Bryan. J.; Darrin S. Kass, and Kenneth J. Dunegan. (2005) "Image Theory and the Appraisal of Employee Performance: To Screen or not to Screen?" *Journal of Business and Psychology* 19, 3: 341-360, <DOI: 10.1007/s10869-004-2232-0>.

23. Presta, Jenna. (2020, May 4). "Battle of Narratives: A Case Study of Abkhazia and South Ossetia," in Strategic Narratives of Public Diplomacy, George Washington University Blogs (*blogs.gwu.edu*). Available at: <https://cpb-us-e1.wpmucdn.com/blogs.gwu.edu/dist/9/2146/files/2020/04/JennaFinal-Paper-2.pdf> (Accessed 9 May 2020).
24. Riordan, Shaun. (2016, May 12) "Cyber Diplomacy vs. Digital Diplomacy: A Terminological Distinction," University of Southern California (USC), Center on Public Diplomacy (CPD) Blog (*uscpublicdiplomacy.org*). Available at: <https://uscpublicdiplomacy.org/blog/cyber-diplomacy-vs-digital-diplomacy-terminological-distinction> (Accessed 27 August 2020).
25. Roselle, Laura; Alister Miskimmon, and O'loughlin, Ben. (2014) "Strategic Narrative: A New Means to Understand Soft Power," *Media, War & Conflict* 7, 1: 70-84, <DOI: 10.1177/1750635213516696>.
26. Ryzhova, Anna. (2019) *Strategic Narratives and Public Diplomacy in the Russian News Media Portrayal of Sweden: Case of Russia Today*, a Master Thesis in Global Studies, University of Gothenburg, Sweden. Available at: <https://gupea.ub.gu.se/handle/2077/61722> (Accessed 27 August 2020).
27. Sandre, Andrea. (2012, August 4) "Twiplomacy is Bringing Diplomacy Back to Relevancy," *Diplo*. Available at: <https://www.diplomacy.edu/blog/twiplomacy-bringing-diplomacy-back-relevancy> (Accessed 8 October 2018).
28. Scheel, Niklas. (2017) *Perceptions and Decisions: A Field-Study on Foreign-Policy in Iraqi Kurdistan*, a Master's Thesis in Political Science, Lund University, Sweden. Available at: <https://lup.lub.lu.se/student-papers/search/publication/8923204> (Accessed 2 May 2020).
29. Schmitt, Olivier. (2018) "When are Strategic Narratives Effective? The Shaping of Political Discourse through the Interaction between Political Myths and Strategic Narratives," *Contemporary Security Policy* 39, 4: 1-27, <DOI: 10.1080/13523260.2018.1448925>.
30. Sotiriu, Sabrina. (2015) "Digital Diplomacy: Between Promises and Reality," in Corneliu Bjola and Marcus Holmes, eds. *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. New York: Routledge.
31. Su, Shumin; and Mark Xu. (2015) "Twitplomacy: Social Media as a New Platform for Development of Public Diplomacy," *International Journal of E-Politics* 6, 1: 16-29, <DOI: 10.4018/IJEP.2015010102>.
32. Twiplomacy Study. (2017, May 31) "Twiplomacy Study," Twiplomacy Study (*twiplomacy.com*). Available at: <https://twiplomacy.com/blog/twiplomacy-study-2017/> (Accessed 22 October 2018).
33. Twiplomacy Study. (2020, April) "World Leaders on Facebook 2020," Twiplomacy Study (*twiplomacy.com*). Available at: <https://twiplomacy.com/blog/world-leaders-on-facebook-2020> (Accessed 28 October 2018).
34. Verrekia, Bridget. (2017, Spring). "Digital Diplomacy and Its Effect on International Relations," Independent Study Project (*ISP*) Collection 2596: 1-32. Available at: https://digitalcollections.sit.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=3619&context=isp_collection (Accessed 27 August 2020).
35. Walt, Stephen. (2020, June) "Everyone Misunderstands the Reason for the U.S.-China Cold War," *Foreign Policy*. Available at: <https://foreignpolicy.com/2020/06/30/china-united-states-new-cold-war-foreign-policy> (Accessed 15 July 2020).
36. Wilkinson, Cai. (2015) "The Unsaid and Unseen: on Hearing Silences and Seeing Invisibilities in Strategic Narratives," *Critical Studies on Security* 3, 3: 338-340, <DOI: 10.1080/21624887.2015.1103020>.

-
37. Zhu, Zhiqun. (2019, June) "The Growing U.S.-China Conflict: Why, and Now What?" *National Interest*. Available at: <https://nationalinterest.org/feature/growing-us-china-conflict-why-and-now-what-61227> (Accessed 7 June 2020).